

מ"ת 30675/07/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 30675-07-23 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)
תיק חיצוני: 302098/2023

בפני	כבוד השופט אבי וסטרמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	פלוני (עציר)

החלטה

לפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כתב האישום

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו, במסגרת 4 אישומים, עבירות של תקיפת בן זוג, אימים והטרדה באמצעות מתקן בזק.

המשיב והמתלוננת התגרשו לפני כשנה וחצי ולהם שני ילדים משותפים. בחלק הכללי של כתב האישום נטען כי ברקע הדברים, העובדה כי המשיב גילה כי המתלוננת מקיימת קשר עם אחר.

לפי הנטען באישום הראשון, ביום 10.7.23, הגיע המשיב לביתה של המתלוננת בטענה כי הוא רוצה להביא מתנות לילדיהם. החל ויכוח מילולי בין המשיב למתלוננת על רקע העובדה כי החלה לנהל קשר עם אחר. המשיב השתולל במקום תוך שהוא צועק על המתלוננת "את זונה שרמוטה אני אגמור אותך אני אגמור אותך...". המתלוננת ביקשה מהמשיב לעזוב את ביתה, אז דחף המשיב את המתלוננת על ארון השירות ואמר לה שיגמור אותה. מיד לאחר מכן, תפס את פניה באמצעות ידיו, תוך שהוא אומר לה שישבור את רכבה.

לפי הנטען באישום השני, ביום 27.6.23, הגיע המשיב לביתה של המתלוננת ואמר לה כי הוא יפגע באדם עמו החלה לנהל קשר זוגי. בסמוך, חטף המשיב את מכשירה הסלולארי של המתלוננת שהיה על השולחן והחל "לחטט" בו ובין השניים החלט מאבק על הטלפון. בהמשך, קרע המשיב את חולצתו ואמר למתלוננת להזמין משטרה. המתלוננת החלה לחייג והמשיב נמלט מהמקום.

לפי הנטען באישום השלישי, כשבוע וחצי עובר ליום ה-10.7.23 הגיעה המתלוננת ברכבה יחד עם ילדיה לבית הוריו של המשיב. המתלוננת הורידה את הקטינים שם והמשיב שהיה במקום ביקש מהמתלוננת שתיקח אותו לביתו והיא הסכימה. בהמשך, בזמן שהמתלוננת נוהגת, החל ויכוח מילולי ביניהם, במהלכו ירק המשיב על המתלוננת ותפס את ראשה באמצעות ידיו, תוך שהוא אומר לה "עד שאני לא גומר אותך אני לא יוצא מפה".

לפי הנטען באישום הרביעי, בין התאריכים 21.6.23 ל-10.7.23 התקשר המשיב למתלוננת למעלה מ-400 פעמים, כאשר חלק מהשיחות נעשו בשעות לילה מאוחרות. זאת ועוד, בתאריך 27.4.22 בין השעות 23:37 - 03:08, התקשר המשיב למתלוננת 411 פעמים.

טענות הצדדים

המבקשת טוענת כי בתיק החקירה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירות המיוחסות למשיב, המתבססת בין היתר על הודעות המתלוננת, תיעוד השיחה למוקד 100, צילומי מסך ממכשירה הסולולארי של המתלוננת, גרסת המשיב, דו"חות פעולה ומצלמות גוף של שוטרים.

המבקשת עומדת על עילת המעצר הסטטוטורית ומאפייני המסוכנות העולים מן המעשים, ועותרת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

מנגד, טוען ב"כ המשיב כי קיימת חולשה ראייתית. ב"כ המשיב טוען כי מדובר בתיק של גרסה מול גרסה בלבד, שכן אין ראיות תומכות לאישומים וכי טענותיה של המתלוננת כי שכנים יוכלו לאשר את גרסתה, התבררו כלא נכונות. עוד מפנה ב"כ המשיב לשיחה למוקד 100, ממנה עולה כי המתלוננת לא סיפרה כי המשיב תקף אותה, אלא שהוא צועק, מקלל ומאיים. כן נטען כי המתלוננת היא שתקפה את המשיב. באשר לאישום הרביעי טוען ב"כ המשיב כי אין אינדיקציות לשיחות, שכן לא ניתן לקשור את המשיב לשיחות ממספרים חסויים. בנוסף, נטען כי למשיב לא ניתנו תנאי מעצר כמתחייב על פי דין.

במה שנוגע לעילת המעצר, טוען ב"כ המשיב כי אין המדובר במסכת עבירות ברף חומרה גבוה, למשיב אין עבר פלילי, ועל כן יש להורות על חלופת מעצר בדמות מעצר בית בפיקוח הוריו, ואין צורך בהמתנה לתסקיר.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 אבו עאבד נ' מדינת ישראל (8.4.20)).

במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/18 רבי נ' מדינת ישראל (15.2.18)).

כתב האישום מתבסס בעיקרו על גרסת המתלוננת.

גרסת המתלוננת

באשר לאישום הראשון - ביום 10.7.23, התקשרה המתלוננת למוקד 100 ודיווחה כי המשיב מאיים עליה ומטריד אותה (תמלול השיחה שבוצע ע"י נועה כהן ביום 12.7.23). לאור הדיווח למוקד 100, הגיעו שוטרים לביתה של המתלוננת. מדו"ח פעולה שנכתב על ידי סמ"ר חביבה אדיר פרדי, עולה כי המתלוננת מסרה כי המשיב איים עליה, תקף אותה, ירק עליה, נתן מכות לרכב שלה, איים ברצח ואמר אם גבר אחר יכנס אליה הביתה הוא ירצח גם אותו. בעדות שנגבתה בכתב יד על ידי השוטרים בביתה, מסרה המתלוננת כי המשיב תפס לה את הפנים, ירק עליה, איים עליה, דפק על הרכב שלה בחוזקה, קרע מטענים ושבר מגירה, והכל כי מפריע לו שיש לה בן זוג. עוד טענה כי התנהלותו של המשיב כלפיה על רקע זה היא על בסיס יומיומי, והחריפה בעת האחרונה.

באותו היום הגיעה המתלוננת לתחנת המשטרה למסור הודעה מפורטת, המבססת את הנטען באישום הראשון (עמ' 1, שורות 8-20). בין היתר טענה כי המשיב אינו מקבל את העובדה שיש לה בן זוג, ומאיים כי ירצח אותו ואותה. בהמשך טענה כי שמעה קול של מכות בפח, ולאחר מכן ראתה את המשיב בועט ברכבה, וכי שכן היה עד לאירוע.

גם הנטען באישומים השני והשלישי מתבסס על הודעתה השנייה של המתלוננת מיום 10.7.23 (עמ' 2 שורות 7-23).

באשר לאישום הרביעי: המתלוננת בהודעתה האמורה, בעמ' 3 שורות 1-3, מסרה כי המשיב מתקשר אליה ללא הפסקה מהטלפון שלו, ממספר חסוי, מהטלפונים של חברים שלו וכשהיא עונה הוא מקלל אותה. גרסתה נתמכת בצילומי מסך ממכשירה הנייד המעידים על שיחות רבות של המשיב אליה.

בהתייחס לטענת המשיב כי המתלוננת היא זו שתקפה אותו, נגבתה ממנה הודעה באזהרה ביום 12.7.23; המתלוננת טענה כי לא איימה על המשיב ולא תקפה אותו, אלא שהיו אירועים בהם הגנה על עצמה מפניו.

גרסת המשיב

בחקירתו מיום 11.7.23 הכחיש המשיב כי פגע במתלוננת, איים עליה או הטריד אותה. בהתייחס לחלק מן השאלות הנוגעות לאירועים הנוגעים ענה כי אינו זוכר. עוד טען כי המתלוננת היא זו שתקפה אותו.

באשר לאישום הרביעי, בחקירתו מיום 12.7.23, לאחר שהוצגו לו מספר השיחות שהתקשר למתלוננת, מסר כי התקשר

אליה על מנת לדעת מה קורה עם הילדים. אז, נשאל מדוע התקשר בשעה 23:00, השיב "בסדר אני יותר לא יתקשר אליה אני גם רוצה צו הרחקה ממנה שהיא לא תתקרב אליי...".

העימות בין המשיב למתלוננת מיום 12.7.23

במהלך העימות עמדה המתלוננת על גרסתה. המשיב הכחיש את המיוחס לו באירוע נשוא האישום הראשון, עד שבשלב מסוים, לשאלת החוקר אם אפשר לבקש סליחה על מה שהיה, אמר "סליחה". בתשובה לשאלה האם איים על המתלוננת באירוע מיום 10.7.23, השיב "לא איימתי, אולי בלהט העצבנים, אמרתי כמה דברים, אני לא יעשה ולא מתכוון לעשות" (שורות 40-41). בהמשך, נשאל האם הוא נתן מכות לרכב של המתלוננת והשיב "לא זוכר, יש סימנים? לא זוכר, אולי נתתי כאפה על המכסה מנוע". לאחר שהטיחה המתלוננת במשיב כי הוא איים עליה ועל בן הזוג שלה והוא השיב כי "אני לא יעשה את זה הכל זה סתם"; "לא התכוונתי לעשות שום דבר, לא פגעתי בזבוב בחיים שלי" (שורות 58-64).

באשר לאישום השלישי, אמר המשיב "לא זוכר את הסיטואציה, אולי קיללתי והשתגעתי, הכל היה הדדי, גם את ירקת עלי"; "גם את ירקת עלי והעפת אותי בכאפות, שנינו היינו בתוך הרכב, קיללנו התווכחנו, ירקנו אחד על השני ואז היא נתנה לי כאפות שאני יצא מהרכב ואני לא הגבתי כי אני לא מרביץ לבחורות" (שורות 66-70).

סיכום

המיוחס למשיב בכתב האישום מתבסס על גרסתה העקבית של המתלוננת. לא מצאתי כי יש בטענות ב"כ המשיב כדי לבסס חולשה ראייתית. במה שנוגע לטענתה כי שכן ראה את המשיב מזיק לרכבה, אכן שכן אליו הפנתה מסר כי לא הבחין בסיטואציה כזו (מזכר עדן עובדיה מיום 12.7.23). עם זאת נחום מורדוך, שכן אחר, מסר בהודעתו מיום 11.7.23, כי שמע מכות בפח של רכב וצעקה אותה זיהה כקולו של המשיב, וראה את רכבו נוסע. יש בכך כדי לחזק את גרסתה של המתלוננת לגבי התרחשות האירוע.

באשר לטענת ב"כ המשיב כי המתלוננת לא מסרה במסגרת שיחתה למוקד 100 על כך שהמשיב תקף אותה, אלא מסרה שהמשיב צועק, מקלל ומאיים, הרי שלא מצופה מהמתלוננת לשטוח את מלוא גרסתה במסגרת שיחה למוקד 100.

גרסתה של המתלוננת זוכה לתמיכה בגרסתו של המשיב במסגרת העימות, אשר קשר עצמו לחלק מן המעשים, או לכל הפחות לא שלל אותם. מכל מקום, אף אם היה מדובר ב"גרסה מול גרסה", אין בכך כדי להביא לקביעה בדבר חולשה ראייתית. כפי שנקבע, "בשלב מקדמי זה אין צורך בקביעה באשר למהימנות העדים, אלא רק בקביעה האם יש פוטנציאל הוכחתי סביר הגלום בראיות שיהיה בו כדי להביא להרשעתו של הנאשם במיוחס לו. עוד חשוב לציין כי עבירות אלימות במשפחה מטיבן מבוצעות ללא נוכחות עדים נוספים, ולכן מטבע הדברים מדובר בגרסה מול גרסה ... לפיכך, העובדה שקיימת גרסה מול גרסה בעבירות מעין אלו אין בה כשלעצמה כדי לקבוע שישנה חולשה ראייתית במסכת הראיות לכאורה" (בש"פ 3987/13 מדינת ישראל נ' צבאג (6.6.13), פסקה 5).

כאמור לעיל, גרסת המתלוננת בעניין האישום הרביעי זוכה לתמיכה בצילומי מסך ממכשיר הטלפון הנייד שלה; אף אם נתעלם מן השיחות ממספר חסוי, הרי שמדובר בשיחות רבות מאד מן המנוי של המשיב למתלוננת.

אשר על כן, אני קובע כי עלה בידי המבקשת להניח תשתית ראייתית לכאורית למיוחס למשיב.

עילת מעצר

המעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות, וזאת נוכח העובדה כי מדובר בעבירות של אלימות במשפחה; מדובר בסדרת עבירות שבוצעו לכאורה, במהלכה תקף המשיב את המתלוננת, איים עליה ועל בן זוגה החדש באיומים קשים, והטריד אותה.

המוקד בעניין זה אינו בחומרתה של כל אחת מן העבירות כשלעצמה - בלא להקל ראש כמובן - אלא בהצטברות וברקע להן. סדרת העבירות נעשתה לכאורה לנוכח קנאתו של המשיב למתלוננת, על רקע מערכת יחסים זוגית בה נמצאת; כתב האישום וקריאת הודעותיה של המתלוננת מעלה התנהלות אובססיבית של המשיב כלפיה בעת האחרונה, ואת החשש שלה מפניו.

בנסיבות אלה, והגם שמדובר במשיב נעדר עבר פלילי, לא מצאתי מקום לחרוג מ"דרך המלך" בתיקי אלימות במשפחה, ש"הינה קבלת תסקיר שירות מבחן. לשירות המבחן...יש את הכלים לעמוד על מורכבות היחסים הזוגיים בין המבקש ובת זוגו ולאמוד, על רקע מורכבות זו, את רמת המסוכנות שנשקפת ממנו, הסיכון להישנות המעשים כלפיה, והתאמת החלופה המוצעת ותנאי השחרור במקרה שלפנינו" (בש"פ 629/22 קמחי נ' מדינת ישראל (3.2.22)).

זאת, הגם שנתתי דעתי להמתנה הצפויה בעת הזו להגשת תסקיר מעצר, לנוכח העומס בו נתון שירות המבחן.

אשר על כן, הדיון יידחה לצורך הגשת תסקיר שירות המבחן במועד שייקבע.

המזכירות תעביר את ההחלטה לשירות המבחן.

שימוע ההחלטה נערך היום, ה' אב תשפ"ג, 23 יולי 2023,
במעמד הצדדים, בפני כב' השופטת דקל נוה.